

РЕШЕНИЕ

№ 14566

гр. София, 12.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 22.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5487** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във вр. чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата.

Образувано е по жалба на В. В. С. чрез адв. В. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1424/12.05.2024, издадена от Е. А. Л.-мл.автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която спрямо жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. "б." от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е постановено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразността на обжалваната заповед поради противоречие с материалния закон и неспазване на процесуалните правила. Посочва се, че жалбоподателят е оспорил дадената при полеви условия проба и впоследствие е дал кръвна проба пред съответните медицински органи. Резултатът от тази кръвна проба към настоящия момент не е готов, като същата има приоритет пред извършената проба при полеви условия и последната не следва да бъде ценена. Затова неправилно административният орган е издал обжалваната заповед и се иска нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния му представител, с която заявява, че не възразява делото да се гледа в тяхно отсъствие. По същество на спора моли за отмяна на оспорваната заповед и присъждане на разноски.

Ответникът - мл.автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" при СДВР, издал Заповед

№ 1424 от 12.05.2024г., редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото няма постъпило становище.

Съдът намира, че жалбата е подадена от активно легитимирана страна, адресат на оспорената заповед, чиито права и законни интереси са неблагоприятно засегнати от нея. В заповедта е налице отбелязване за датата, на която е връчена - 12.05.2024 г., поради което жалбата е допустима. Разгледана по същество е основателна поради следните съображения:

От данните по административната преписка се установява, че на 11.05.2024 г. около 22:00 часа жалбоподателят В. В. С. е управлявал личния си автомобил „А.“ А 7 с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по ул. Т. К. в посока от ул.Р. Извор към бул.България, при което става невинен участник в ПТП. При направен полеви тест с техническо средство " D. Т. 500" с фабричен номер ARP J-0002 проба с номер 237 е отчела положителен резултат за кокаин. За горното на 12.05.2024г. от Л. М. А. на длъжност м.автоконтрольор е съставен акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1251285 против В. В. С. за това, че на 11.05.2024г около 22:00ч управлява лек автомобил „А.“ А 7 с рег. [рег.номер на МПС] след употреба на наркотични вещества и техните аналози, като проверката е извършена с техническо средство " D. Т. 500" с фабричен номер ARP J-0002 като проба с номер 237 е отчела положителен резултат за Кокаин. За резултатите от проверката е съставен протокол за извършена проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества № А 0028654 г. Водачът е оспорил резултата от проверката и на същия е издаден талон за медицинско изследване № 087769, връчен в 04:20 часа на 12.11.2024г., в който е определен срок от 45 минути за явяване във ВМА. Видно от съставена от м.автоконтрольор Е. Л. докладна записка водачът е бил ескортиран до ВМА, където е предоставил кръвна проба, след което същият е задържан в 06 РУ.

Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1251285 е предявен и връчен на водача, което е надлежно удостоверено с подписа му и тези на още двама свидетели. Въз основа на съставения АУАН е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1424/12.05.2024 г. от мл. Автоконтрольор Е. Л., с която на основание на чл. 171 т. 1 буква б) от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя е наложена принудителната административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаването на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца". Като правно основание за издаването на заповедта е посочена разпоредбата на чл. 171 т. 1 буква б) от Закона за движението по пътищата, а за фактическо основание - управлението на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

След като г-н С. е освободен от ареста, същият незабавно е направил изследвания на 13.05.2024г. в частна лаборатория на кръв и урина, резултатите от които не установяват наличие на наркотични вещества /л.15 от делото/.

В хода на съдебното производство бе изисквана информация от В. академия относно кръвната проба на г-н С.. Видно от постъпилия отговор /л.60 от делото/ пробите от лицето В. В. С., ЕГН [ЕГН] са обект на назначена експертиза по ДП № 883/2024г. по опис на 06 Ру-СДВР, която към настоящия момент не е изготвена.

Към делото са присъединени административната преписка в цялост и представените от жалбоподателя доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна

страна:

Обжалваният административен акт е издаден от надлежно оправомощен орган за това, видно от представените по делото заповеди № 513з-5412/18.07.2016г. /л.37/ и Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. /л.38/ на Директора на СДВР.

Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма и съдържа необходимите реквизити. Изложени са и фактическите основания, които са мотивирали административния орган да я издаде, включително чрез препращане към съдържанието на съставения срещу жалбоподателя АУАН, който е част от административната преписка.

В производството по издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но не са спазени материалноправните разпоредби на закона.

Съгласно чл.171 от Закона за движението по пътищата за осигуряване на безопасността на движението и за преустановяване на административните нарушения да се прилагат принудителни административни мерки, една от които (чл. 171 т. 1 буква б) от същия закон) е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца ; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата установените стойности са определящи. Следователно необходимата предпоставка за прилагането на мярката по този текст е лицето да е управлявало моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена по един от посочените в закона начини, което в случая не е налице.

Редът за установяване на употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози от водачите на МПС е определен в Наредба № 1/19.07.2017 г., приета на основание на чл. 174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата; там са изброени способите за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, както и условията, при които се признават резултатите от приложението им. В чл. 6, ал. 10 в относимата редакция /ДВ бр. 81 от 2023г./ на посочената наредба е предвидено, че концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. В настоящия случай жалбоподателят В. С. е дал кръвна проба за лабораторно изследване, след като не се е съгласил с показанията на теста, като единствено установените с кръвната проба стойности са определящи съгласно чл. 174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата и чл. 6, ал. 9 от Наредба № 1/19.07.2017 г. Затова преди излизането на резултата от кръвната проба административният орган не е имал възможност да се позове на резултата от техническото средство (" D. T. 500"), за да се приеме, че е налице употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Следователно в случая не се доказва по безспорен начин да са установени

фактическите предпоставки за издаването на оспорения акт, а именно, че жалбоподателят е управлявал МПС след употребата на наркотични вещества. Поради това административният орган е приложил неправилно материалния закон.

По изложените съображения жалбата се явява основателна и като такава тя следва да бъде уважена, а заповедта отменена като незаконосъобразна (в този см. и Решение №1170/02.04.2024г. по адм.д. №762/2023г. на АС- Велико Търново; Решение № 159/17.11.2023г. по адм.д. № 173/2023г. на АС – Видин; Р № 6638/26.06.2024г. по адм.д. № 781/2024г. на АС – Варна, Р № 313/13.07.2023г. по адм.д. № 253/2023г. на АС Добрич и пр.)

При този изход на делото жалбоподателят има право на разноски. Съгласно представения списък се претендират 10лв. заплатена държавна такса и 1000лв адвокатско възнаграждение. Като доказателство за уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е представено копие на Договор от кочан с номер 972267 /л.66/, в който срещу начин и срок на плащане е отбелязано „в брой, в деня на подписване на д-ра“, но така представения договор не е подписан от една от страните по него и не може да послужи като доказателство за реално направени от жалбоподателя разходи. По тези съображения следва да бъде уважена претенцията за заплащане на разноски в размер на 10лв., представляващи внесена държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 17 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1424/12.05.2024, издадена от Е. А. Л.- мл.автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. "б. " от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е постановено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. В. С. с ЕГН [ЕГН] сумата от 10 (десет) лв., представляваща направените по делото разноски за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: